

Toespraak Mohamed Rabbae Congres Groen Links 26-27 november 1993

Vrienden en Vriendinnen,

Het was een fantastische ervaring om in een referendum door een meerderheid van de leden gekozen te worden als lijsttrekkers.

We hebben het al gezegd op de dag van de uitslag: petje af voor de leden van Groen Links van wie bijna 75 procent meedeed aan het referendum. Een partij die het aandurfde om een lijsttrekkersduo te kiezen.

Een partij dus die niet bij de pakken neerzit, maar uitdaagt.

Dat geldt overigens ook voor de mensen die meededen aan het referendum, maar een andere afweging maakten en Paul en Leoni op kop wensten.

Verskil in voorkeur is zo oud als de democratie.

En na de uitslag samen verder werken. Ook dat hoort er bij, voor leden en kandidaten. Wat ons betreft, gaat de samenwerking met Paul en Leoni uitstekend.

Zeven jaar voor het einde van de twintigste eeuw staat Nederland op een historisch kruispunt. De wereld in het algemeen en de politiek in het bijzonder zijn na de val van de muur in de war geraakt. De economie is uit zijn evenwicht. De werkloosheid treft 3/4 miljoen mensen en met de WAO'ers erbij staan er bijna 2 miljoen mensen in de marge van de samenleving. De multiculturele samenleving staat mede door toedoen van het politieke racisme en "afglijders" van "beschaafde" politici onder zware druk. De aanhoudende aantasting van het milieu legt een zware hypotheek op de leefbaarheid van Nederland in de toekomst.

Dit sombere beeld is niet geschetst om elkaar moedeloosheid aan te praten, maar wel om de samenleving te confronteren met de gevolgen van het doorgaan op de oude voet. Die is onherroepelijk catastrofaal. Groen Links of laten we het zo?

Neen, het moet anders. En het kan ook anders. Er is nog hoop. Groen Links heeft dan ook tot taak om creatieve alternatieven aan te geven. De Nederlandse economie is op zoek naar een nieuwe toekomst.

Welnu, deze toekomst zal niet gevonden worden in het lage-lonen-model van Zuid-Oost Azië en Latijns-Amerika, niet in het beconcurreren van deze landen, noch in het verlagen van het minimumloon. Het is juist goed dat de welvaart over verschillende delen van de Wereld verspreid wordt.

De toekomst van Nederland ligt in de hoge technologie (Informatica en telematica), de dienstverlening, de milieu-technologie en een milieu-vriendelijke distributiefunctie. In dit verband is uitbreiding van Schiphol niet aan de orde en dienen de Betuwelijn en de TGV onderworpen te worden aan strikte milieu-eisen. Met name door nieuwe milieu-technologie kan Nederland een belangrijke positie in de wereld innemen zoals het ook decennia lang door de waterwerken heeft gehad. Deze nieuwe richting van de economie brengt Nederland niet alleen maar een nieuwe economische doorbraak en nieuwe perspectieven. Het legt ook vanzelf de prioriteiten van de samenleving op hun juiste plaats.

De economie ten dienste van het milieu en niet andersom. Deze breuk met de traditionele kijk op economie en milieu vergt creatief onderwijs, grensverleggend research en een gedurfd economisch beleid. Groen Links zal in het komende jaar het initiatief nemen tot een ontmoeting met vertegenwoordigers uit bovengenoemde sectoren om zo de discussie over de nieuwe richting in de Nederlandse economie een impuls te geven.

Parallel hieraan zal ook het Centraal Planbureau zijn modellen dienen aan te passen aan de vraagstukken van deze tijd.. De traditionele kijk op de nationale productie dient plaats te maken voor nieuwe modellen waartoe de aantasting van milieu als negatieve economische groei en het herstellen van milieuschade niet als nieuwe productie (toegevoegde waarde) gerekend kunnen worden. De huidige modellen van het CPB rekenen ons rijk terwijl wij in feite armer worden en dragen in zich de illusie van de kleren van de keizer. Groen Links of laten we het zo?

Groen Links zal de vernieuwing van dit instrumentarium van het CPB aan de orde stellen in een debat met economen en het CPB zelf.

Groen Links pleit voor de invoering van een Groen Nationaal inkomen om de werkelijke stand van onze economie en milieu weer te geven.

De werkloosheid is structureel geworden. De hoge productiviteit en dé concurrentie van het buitenland zijn daar de oorzaak van. Het is daarom een illusie te verwachten dat de conjunctuuromslag een afdoende oplossing daarvoor zal zijn! Het arbeidskostenforfait als maatregel tegen de werkloosheid inzetten - zoals het Kabinet doét - komt neer op het spannen van hét paard achter de wagen. Voortzetten van het Kabinetsbeleid betekent het afschrijven van 715.000 mensen met een uitkering. Het sociale stelsel was erop gericht het arbeidsethos te bevorderen. In de praktijk is het één uitkeringsfabriek geworden die de arbeidsparticipatie tegenwerkt en honderdduizenden mensen gevangen houdt in passiviteit. De hele discussie in de Kamer over het rapport van de Commissie Buurmeijer gaat dan ook over alles behalve over het terugbrengen van werklozen en arbeidsongeschikten naar de arbeidsmarkt.

Groen Links kiest duidelijk voor een radicale doorbraak van deze apathische

werkgelegenheidspolitiek: arbeidstijdverdeling, belasting van milieuvervuilende productie ten gunste van arbeid, en het omzetten van de uitkeringen in banen in de collectieve sector (kinderopvang, ziekenhuizen, bejaardenzorg, openbaar vervoer, etcetera) zijn de enige afdoende maatregelen om banen te creëren, in het parlement liggen twee initiatief wetsvoorstellen van de hand van Groen Links om openingen te creëren op de arbeidsmarkt: één voor allochtonen en één voor deeltijdwerk. Het voorstel voor een ecotax is door ons al uitgewerkt. Het inzetten van uitkeringen voor werk in de collectieve sector zullen wij nader uitwerken.

Wij nodigen de andere partijen uit om deze voorstellen te steunen. Zo niet, dan zat de aantasting van ons leefmilieu doorgaan en zullen al die honderdduizenden individuen en gezinnen aan hun lot overgelaten worden.

Het gevolg hiervan is nu al reeds zichtbaar: een keiharde tweedeling: de rijken worden steeds rijker en de armen steeds armer. Gaandeweg krijgen wij hier te maken met Amerikaanse